نفی یوم الشک در صورت نبودن مانع در آسمان توسط صاحب حدائق و اشکال به آن

کما اینکه همینطور چیزی را در حدائق صفحه چهل و دوم فرمودند: ایشان که تنبیهان را می‌گویند؛ قبلاً از تنبیه اول صحبت کردیم؛ صفحه چهل و دوم می‌فرمایند:

> **و هذا هو الذي وردت الاخبار باستحباب صومه و انه ان ظهر من شهر رمضان فهو يوم وفق له. و اما لو كان هلال شعبان معلوما يقينا و لم يدع أحد الرؤية ليلة الثلاثين منه و لم تكن في السماء علة مانعة من الرؤية فإن هذا اليوم من شعبان قطعا و ليس هو بيوم شك**[1]

«و اما»؛ ببینید مفاد حدیث ابن خلاد را چطور خلاصه می‌کنند: **«اما لو كان هلال شعبان معلوما يقينا»؛** اول ماه شعبان برای ماه روشن شده است. **«و لم يدع أحد الرؤية ليلة الثلاثين منه»**؛ کسی پایان ماه شعبان را ادعا نکرده است. **«و لم تكن في السماء علة مانعة من الرؤية»؛** اگر اول ماه شعبان معلوم باشد و شب سیام هم رسیدیم و احدی ادعا نکرد و در هوا هم ابر نبود، **«فإن هذا اليوم من شعبان قطعا و ليس هو بيوم شك»؛** ببینید! همین سؤالی که از صاحب جواهر کردم همینجا هم هست. شما می‌گویید **«فان هذا اليوم من شعبان قطعاً».** سؤال: حالا در همین شرائط وقتی ماه مبارک پیش آمد، شب بیست و نهم ماه را دیدند. خود شمای صاحب حدائق چه می‌گویید؟ می‌گویید باید قضا کند. خب چطور چیزی که قطعاً از شعبان است را باید قضا کند؟! این قطعیت، قطعیت در وظیفه فعلیه و ظاهریه است. اینها به قدری ظریف است که با هم مخلوط می‌شود. اگر این ظرافت‌کاری‌ها جدا شود نتیجه این نمی‌شود.

---

[1] الحدائق الناضرة في أحكام العترة الطاهرة ج۱۳ ص۴۲

بازبینی #1
ایجاد شده 25 مه 2026 12:08:09 توسط ... .
به روزرسانی شده 25 مه 2026 12:09:32 توسط ... .